

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

vicina Bohemia, ducem eius euocauit: qui cum expeditis egreditur ad Imperatorem. Henricus interea filius, suas quoque copias cōtraxit, & ad fluenta Danubij con- siderat vterque exercitus. Volitabant vtraque ripa mi- rē fulgentia signa: hinc Imperatoris, indē regis, patris, ac filij. Miserum erat adspicere hostiles apparatus inter coniunctissima pectora. Multa in fluento leuia commi- tuntur pralia. Cadit de Imperatoris parte vir nobilis, comes: & cū iam totis agminibus pugna institueretur, appareretūque, proceres exercituum rem impiam execrati, ibant & redibant, si interciperetur tam cruentum negotium. Iam verò traiecerat filius, & ad con- ferendas manus res proximē spectabat, cū conuersus in suos Henricus iunior: Quid est, inquit, quod agimus? quō tanto feruore ducimur? Pater est, dominus est, Im- perator est, qui tendit ex aduerso. Impietate plena est, si venit victoria: tanto miserabilior exitus, si vincamur: nolim parricida esse, si de totius mundi dominio quis pa- cisceretur: ego vobis commilitones pro fidē, constantia, perseuerantia, me ipsum debeo: vertamus gladios in va- ginam, consilio pugnemus, non armis. Ingruebat nox, quā & ipsa dissuadebat pralium. Imperator inter suos comperit, si ad pugnam educerentur, maiorem copia- rum partem ad filium transituram: exterritus fugit cū paucis quō poterat, non audens ea nocte in castris consistere. Vbi illuxit, iam sermo de Imperatoris fuga percrebuit. Tum vero dissipari, in sua quisque se contu- lerunt.

CAPVT XIX.

POterat rex sparsas patris copias, facile opprimere: sed cogitauit, esse patrē cui militāssent: nec igno- rabat quōd pugnam instruentem essent desistaturū pa- rentem.

rentem. Rex ergò vicinam Ratisponam ingressus, ex-
 turbato pontifice, quem pater praefecerat, virum ca-
 tholicum, & qui Deum timeret, Harrovicum introda-
 cit. Idem in Herbipoli peregit: Ibi verò qui destitutus
 est, relicto Imperatore, regem deinde est sequutus, & in
 eius fide permansit. Pater interim in latibulo suo ma-
 nens, misit ad filium, qui publica fide interposita, sal-
 uum illi vsque ad Rhenum & incolumem iter impetra-
 ret: Nec grauatè indulgit, praecipiens ministerialibus
 suis, vt saluum & incolumem deducerent, ministra-
 rentque parenti. Quo verò securior iret, ipse rex copias
 suas remouit vsque ad Rhenum contra Spiram: ibi tra-
 jiciens, patri thesauros in ea vrbe repositos inuasit: ec-
 clesiamq; praefecit episcopum religiosum abbatem. Inde
 Rothardus venerabilis pater, iam octo annis absens, ec-
 clesia sua Moguntina redditur. Commissarius apostoli-
 cus, qui reconciliaret in viam redeuntes, excipitur à ci-
 uibus, non iam quasi reuersus ex peregrinatione, sed
 quasi ex inferis emergens rediuiuus. Tum compositis cis
 Rhenum rebus, in Burgundiam rex contendit: sed ex-
 itinere retractus à suis quòd intelligeret patris molitio-
 nes ad disturbandum conuentum principum, qui indi-
 ctus erat Moguntia in diem Natalis Christi, patrem fi-
 lius Binga reperit: eumque ore ad os interpellans super
 anathemate quo premeretur, & omni regni composi-
 tione, cum summa modestia conuenit: ea si pater sata-
 geret, vt ecclesia reconciliaretur, & turbationem re-
 gno adimeret, se in eius futurum potestate ad omnia
 pariturum. Imperator omnia reiecit ad principum con-
 uentum, facturum se, quod ex Imperij dignitate & se-
 niorum consilio agendum duceretur. Vterq; Moguntiam
 contēdit. Cum ergò compertu haberet filius, patre clam
 machi-

machinari apud eos, quos sibi putaret consentaneos, ea
 qua paci & instituto non congruerent, orauit patrem,
 idq; si reniteretur, cogere poterat, ut propter pontifices
 qui eius euitarent cōmunionem, secederet in locum tri-
 cinum conuentui arcis secretè, vbi diligentissimè asser-
 uaretur, curante filio, nè quis prater solitos ministrum
 eum inerpellaret.

CAPVT XX.

Henricus ergò eius nominis V. iam patre velut ca-
 pto, & in arce conseruato, libera potestate re-
 gnum administrat. Ad annum Christi sextum post mil-
 le centum, Moguntia tum tantus erat principum con-
 uentus, quantus ab vlla vnquam memoria. Quinqua-
 gintaduo numerabatur illustres, nec quisquam ex omni
 regno defuisse putabatur, prater vnum Magnum Sa-
 xonia ducem, qui solus aetate graui adesse non poterat.
 Superuenientes apostolica sedis legati, Albanus & Con-
 stantiensis episcopi, anathematis execrationem, quod in
 seniore Henricum à tot sibi succedentibus Romanis
 pontificibus promulgatum erat, testificati renouarunt,
 cōmunionem eius interdicens vniuersis catholicis viri-
 ris, & omni regno Romano: hortantes & deprecantes,
 vt omnes ecclesie filij, matris incolumitati consulerent,
 aduersus tantum hostem: vnius capituli contumacia
 perbiam frangerent. Hic iam variant scriptores: Quo-
 dam contendunt, absentem omni Imperij honore despo-
 lutum, mandatumq; Moguntino, Colonienfi, & Worm-
 matienfi episcopis, vt eum ad euntes, Imperialia insignia
 auferrent inuito. Cumq; in senioris venissent cōspectum
 Ingelheim, quo loco palatium instruxit Magnus Karo-
 lus, mandata concilij exponebant pontifices, poscentes
 vt insignia volens traderet. Illo autem causam requi-